

nemůže býti požadavkem, aby pachtovaný pozemek tvořil se statkem fysický celek nebo jeho nezbytnou součást, neboť i kostelní nebo obroční pozemek je ve smyslu zákona hospodářskou součástí kostela nebo fary a může býti požadován, byť i u kostela nebo fary ani hospodářských budov nebo ani jiných zemědělských pozemků nebylo.

Dlužno tudíž za hospodářskou součást deskového statku pokládati každý pozemek, jenž svým výnosem slouží potřebám statku a na němž by spolu se statkem bylo hospodařeno, kdyby nebyl propachtován; naproti tomu pozemek, který hospodářsky náleží k jinému nedeskovému celku anebo, na němž by podle hospodářských zásad a zvyklostí nebylo s deskovým statkem hospodařeno, netvoří jeho hospodářskou součást a nemůže býti požadován, ačli nepatří do zabraného velkého majetku pozemkového.

Provedené šetření však se nevztahuje na všechny okolnosti podle toho, co řečeno, pro posouzení požadovacího práva důležité a nemůže býti základem spolehlivého rozhodnutí, pročež usnesení obou soudů na skutečnostech neobjasněných založená byla zrušena a věc odkázána prvnímu soudu, aby doplně řízení ve směrech shora naznačených znova o požadovacím právu rozhodl.

Rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně ze 24. srpna 1920, čj. R-I 667/20/1.

Dr. Josef Beutl.

Zákon ze dne 18. srpna 1918 č. 318 ř. z. Soudové rozhodující o náhradě škody za vyšetřovací vazbu rozhodují ještě jako soudové trestní a nikoliv jako orgány správy justiční. Stížnosti dle § 3. odst. 3. proti usnesení okresního soudu podané náleží rozhodnouti vrchnímu zemskému soudu.

F. P. byl tři dni v prozatimní vazbě u okresního soudu ve V. pro zločin dle § 197., 201a. tr. z. Trestní řízení bylo dle § 90. tr. ř. zastaveno, načež podal obviněný žádost o náhradu škody dle zákona z 18. srpna 1918 č. 318 ř. z. Okresní soud přiznal mu nárok na odškodnění, krajský soud v J. vyhověl stížnosti státního zastupitelství a uznal, že mu nárok takový nepřisluší.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal o zmateční stížnosti k zachování zákona podané generální prokuraturou takto právem:

Rozhodnutím krajského soudu v J. porušen byl zákon o ustanovení § 13. odst. 2. tr. ř.; rozhodnutí to se zrušuje a krajskému

soudu se ukládá, aby předložil stížnost státního zastupitelství proti usnesení okresního soudu vrchnímu zemskému soudu k rozhodnutí.

Důvod y: Soud zrušovací položil si především otázku, zda krajský soud učinil usnesení výše dotčené jako soud trestní, poněvadž jen když tomu tak bylo, lze uznati za přípustnou zmateční stížnost dle § 33 tr. ř. V tom směru bylo uváženo, že řízení, podle zákona z 18. srpna 1918 č. 318 ř. z. těsně přiléhá k předchozímu trestnímu řízení a s ním souvisí, že skončené trestní řízení jest předpokladem řízení dle naznačeného zákona, že tedy soudové rozhodující o náhradě škody za vyšetřovací vazbu rozhodují ještě jako soudové trestní a ne snad jako pouhé orgány správy justiční. Nelze proto důvodně pochybovati o přípustnosti podané zmateční stížnosti.

Ve věci samé dlužno souhlasiti s názorem gen. prokuratury, že o stížnosti státního zastupitelství vyhrazené v 3. odst. § 3. cit. zák. nesměl rozhodovati sborový soud první stolice, ježto nešlo o nějaké opatření soudu ve věci přestupkové dle odst. 2 § 13. tr. ř., třeba že okresní soud dle § 3. odst. cit. zákona byl povolán, aby rozhodnul o povinnosti státu k náhradě škody.

Také radní komora krajského soudu nebyla příslušna rozhodovati o stížnosti státního zastupitelství, poněvadž přípravné vyhledávání bylo již skončeno a nešlo tedy o opatření soudu vyhledávací za přípravného vyhledávání (§ 113. tr. ř.). Když tedy rozhodnouti nemohl o stížnosti státního zastupitelství ani sborový soud jako soud druhé stolice ve věcech přestupkových ani radní komora sborového soudu, náleželo rozhodnouti o ní podle § 15. tr. ř. vrchnímu zemskému soudu.

Rozhodnutí nejv. jako zrušovacího soudu ze dne 28. května 1920 č. j. Kr-I 330-20-4.

Dr. J. Kautský.

LITERÁRNÍ ZPRÁVY.

Právní Obzor redivivus. Když jsme referovali o novém časopisu, jež r. 1917 začal vydávati Dr. Emil Stodola v Budapešti pod jménem *Právní Obzor* (sr. *Právník* 1917 str. 617), přáli jsme vydavateli plného zdaru na pouti, jež velice podobá se první cestě našeho časopisu do literárního ovzduší. Naše slova se vyplnila. Tak jako *Právník* byl nucen po dvou letech dočasně zaniknouti nedostatkem předplatitelů (sr. *Právník* 1911 str. 211), tak byl i Dr. Stodola nucen pro naprostou literární lhostejnost slovenských právníků vůči jeho časopisu zastavit vydá-